

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

24 იანვარი, 2019 წელი
ზუგდიდი

ქ.

შესავალი ნაწილი

ზუგდიდის რაიონუ—ი სასამართლო
მაგისტრატი სასამართლო წალენჯიხის მუნიციპალიტეტში
მოსამართლე - მანუჩარ ცაცუა
სხდომის მდივანი - თეა მოსიძე

მოსარჩელე - საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრო
წარმომადგენელი - მუ----აზ ბუ—ია

მოპასუხე - დი-----რია

დავის საგანი - ზედმეტად მიღებუ—ი სახელოფასო თანხის დაბრუნება

აღწერილობითი ნაწილი:

1.სასარჩელო მოთხოვნა

1.1.მოპასუხისათვის ზედმეტად მიღებუ—ი სახელოფასო თანხის - 356.85 ლარის სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ ანაზღაურების (უკან დაბრუნება) დავალდებუ—ება.

2. მოპასუხის პოზიცია

2.1. მოპასუხემ სასამართლო სხდომაზე სარჩელი ცნო.

3.ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.უდავო ფაქტობრივი გარემოებები საქმეში არ არის

3.1.1.დი-----რია მუშაობდა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს განსაკუთრებუ— დავალებათა დეპარტამენტის განსაკუთრებუ— დავალებათა II სამმართველოს ნაღდმტყორცნელთა ოცეუ—ის მეზობელი (გათვლის მეთაურის თანაშემწე) კაპრალად. იგი მინისტრის 2018 წლის 09 თებერვლის №3----- ბრძანებით გათავისუფლდა დაკავებუ—ი თანამდებობიდან და დათხოვნილ იქნა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროდან 2018 წლის 20 იანვრიდან.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებუ—ებას:

- სარჩელი;
- ბრძანება (ს.ფ. 13);
- მხარის ახსნა-განმარტება (იხ. 24.01.2019 წლის სასამართლოს სხდომის ოქმი).

3.1.2. 2018 წლის 20 იანვრიდან სამსახურიდან გათავისუფლების მიუხედავად, დი-----რიას 2018 წლის იანვრის თვეში შეცდომით ჩაერიცხა 12 დღის ხელფასი 356.85 ლარის ოდენობით. ამდენად, მოპასუხემ ეს თანხა მიიღო უსაფუძვლოდ, რასაც არ აბრუნებს ნებაყოფლობით.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებუ—ებას:

- სარჩელი;
- 12.03.2018 წლის წერილი (ს.ფ. 14-15);
- საგადახდო მოთხოვნები (ს.ფ. 16-17);
- მხარის ახსნა-განმარტება (იხ. 24.01.2019 წლის სასამართლოს სხდომის ოქმი).

3.2.დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

სამოტივაციო ნაწილი:

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებუ—ი მასალებისა და მხარეთა ახსნა-განმარტების მოსმენის, სარჩელის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმებისა და საქმეში არსებუ— მტკიცებუ—ებათა სამართლებრივი შეფასების შედეგად სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს.

5.კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

„საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონი; „პოლიციის შესახებ“ საქართველოს კანონი; საქართველოს სამოქალაქო კოდექსი; საქართველოს ადმინისტრაციუ—ი საპროცესო კოდექსი.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოსარჩელე მუშაობდა რა საქართველოს შსს სამეგრელო-ზემო სვანეთის პოლიციის დეპარტამენტის დაქვემდებარებაში არსებუ— სტრუქტურაში, იმყოფებოდა შრომით უ—იერთობაში ადმინისტრაციუ— ორგანოსთან და სადავო პერიოდში მოქმედი „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლის მიხედვით, წარმოადგენდა მოხელეს და ამავე კანონის მე-4 მუხლის და „პოლიციის შესახებ“ კანონის მე-19 მუხლის თანახმად, წარმოადგენდა საჯარო მოსამსახურეს.

საქართველოს კანონი „საჯარო სამსახურის შესახებ“ აწესრიგებს საჯარო სამსახურის განხორციელებასთან დაკავშირებუ— უ—იერთობებს და ამ კანონის მე-11 მუხლის მე-2 ნაწილის “დ” ქვეპუნქტის თანახმად, პოლიციის თანამშრომლებზე აღნიშნუ—ი კანონის მოთხოვნები ვრცელდება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ საქართველოს კონსტიტუციით, სპეციალური კანონმდებლობით ან მათ საფუძველზე სხვა რამ არ არის დადგენილი. ამავე კანონის 37-ე მუხლის პირველი პუნქტით, მოსამსახურეს უფლება აქვს სამსახურში მიღების დღიდან სამსახურიდან განთავისუფლების დღემდე მიიღოს შრომითი გასამრჯელო (ხელფასი), ხოლო მუხლის მე-4 პუნქტით, მოსამსახურეთა შრომითი გასამრჯელოს (ხელფასის) ფონდის ფორმირების წყაროა შესაბამისი ბიუჯეტი და საბიუჯეტო ასიგნებათა შემცირება არ შეიძლება იყოს მოსამსახურეთა შრომითი გასამრჯელოს დაფინანსების შემცირების საფუძველი.

აღნიშნუ—ი ნორმების შინაარსიდან გამომდინარე, სასამართლო განმარტავს, რომ ხელფასი პოლიციელმა შეიძლება მიიღოს პერსონალურად, მხოლოდ სამსახურიდან გათავისუფლების დღემდე. შემდგომ კი სახელმწიფოს უწყდება ხელფასის გაცემის ვალდებუ—ება. შესაბამისად, სასამართლო იზიარებს მოსარჩელის პოზიციას და მიიჩნევს, რომ მოპასუხემ უკანონოდ მიიღო სამსახურიდან გათავისუფლების შემდეგ, 2018 წლის იანვრის თვეში ხელფასის სახით ჩარიცხუ—ი თანხა - 356.85 ლარის ოდენობით.

6.2. სასამართლო განმარტავს, რომ ადმინისტრაციუ— სამართალწარმოებაში გარდა ადმინისტრაციუ—ი კანონმდებლობისა, გამოყენებას ჰპოვებს საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის ნორმები, რომელიც ასევე არეგუ—ირებს მოცემუ— უ—იერთობას.

სასამართლო განმარტავს, რომ განსახილველ შემთხვევაში გამოყენებუ— უნდა

გამოყენებუ— იქნას საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის ის ნორმები, რომლებიც არეგუ—ირებს უსაფუძვლო გამდიდრებას, რომელთა თანახმადაც პირის მოთხოვნის დაკმაყოფილებისათვის სახეზე უნდა იყოს გარკვეუ—ი კუმუ—ატური წინაპირობები, კერძოდ: ა) მოპასუხე უნდა გამდიდრდეს; ბ) მოპასუხის გამდიდრება უნდა გამოიწვიოს მოსარჩელის ქმედებამ, - ქმედებასა და შედეგს შორის უნდა არსებობდეს მიზეზობრივი კავშირი; გ) მოპასუხის გამდიდრება, როგორც შედეგი, უნდა იყოს უკანონო, ანუ მას არ უნდა ჰქონდეს კანონისმიერი შესაძლებლობა კომპენსაციის გარეშე მიითვისოს აღნიშნუ—ი ქონება. რომელიმე ამ პირობის არარსებობა გამორიცხავს უსაფუძვლო გამდიდრების საფუძველზე პირის მოთხოვნის დაკმაყოფილებას, ამიტომ ცალ-ცალე და ერთობლივად უნდა დადგინდეს თითოეუ—ი მათგანის არსებობა.

განსახილველ შემთხვევაში სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს იმ გარემოებას, რომ მოპასუხემ მოსარჩელისგან მიიღო კონკრეტუ—ი ოდენობის თანხა, რასაც ცხადია მოჰყვებოდა მისი გამდიდრება, რაც, როგორც აღინიშნა, გამოწვეუ—ი იყო მოსარჩელის ქმედებით. ამასთან, საყურადღებოა ისიც, რომ თანხის გადარიცხვა ყოველგვარი სამართლებრივი საფუძვლის გარეშე განხორციელდა, შესაბამისად, მოპასუხის გამდიდრება და მიზეზობრივი კავშირის არსებობა მოსარჩელის ქმედებასა და მოპასუხის გამდიდრებას შორის უდავოდ სახეზეა. ასევე, არ იკვეთება გამდიდრების ანაზღაურების გარეშე მიითვისების შესაძლებლობის კანონისმიერი თუ სახელშეკრუ—ებო საფუძვლები.

განსახილველ შემთხვევაში, მოპასუხის სამსახურიდან გათავისუფლების შემდგომ, ხელფასის გაცემის სახით მოსარჩელის მიერ განხორციელებუ—ქმედებას ყოველგვარი სამართლებრივი საფუძველი გამოეცალა. ამდენად, სავსებით შესაძლებელია სადავო უ—იერთობის მოსაწესრიგებლად უსაფუძვლო გამდიდრების მარეგუ—ირებელი ნორმების გამოყენება, კერძოდ კი, სამოქალაქო კოდექსის 976-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტისა, რომლის თანახმად, პირს, რომელმაც სხვას ვალდებუ—ების შესასრუ—ებლად რაიმე გადასცა, შეუძლია მოსთხოვოს ვითომ-კრედიტორს (მიმღებს) მისი უკან დაბრუნება, თუ ვალდებუ—ება გარიგების ბათილობის ან სხვა საფუძვლის გამო არ არსებობს, არ წარმოიშობა ან შეწყდა შემდგომში. სწორედ განსახილველ ვითარებას აქვს მოცემუ— შემთხვევაში ადგილი: მოპასუხემ მოსარჩელისგან ყოველგვარი საფუძვლის გარეშე მიიღო 356.85 ლარი, რითაც ზიანი მიაღდა სახელმწიფო ბიუჯეტს.

გარდა აღნიშნულისა, მნიშვნელოვანია ის გარემოებაც, რომ განსახილველ შემთხვევაში, მოპასუხემ სასამართლოს მოსამზადებელ სხდომაზე სარჩელი ცნო, რაც ასევე წარმოადგენს მის მიმართ სარჩელის დაკმაყოფილების საფუძველს, შემდეგ სამართლებრივ ნორმებზე დაყრდნობით:

ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის პირველი ნაწილის

მიხედვით, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში მხარეები სარგებლობენ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლით მინიჭებული უფლება-მოვალეობებით.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 208-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, თუ მოსამზადებელ სხდომაზე მოპასუხე ცნობს სარჩელს, მოსამართლე გამოიტანს გადაწყვეტილებას სარჩელის დაკმაყოფილების შესახებ. ანალოგიით, იგივე წესი შეიძლება გავრცელდეს მთავარ სხდომაზე სარჩელის ცნობისას. ამავე ნორმატიული აქტის 131-ე მუხლით, ერთი მხარის მიერ ისეთი გარემოების არსებობის ან არარსებობის დადასტურება (აღიარება), რომელზედაც მეორე მხარე ამყარებს თავის მოთხოვნებსა თუ შესაგებელს, სასამართლომ შეიძლება საკმარის მტკიცებულებად ჩათვალოს და საფუძვლად დაუდოს სასამართლო გადაწყვეტილებას. ამასთან, სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლი ითვალისწინებს დისპოზიციურობის პრინციპს, რაც მხარეებს ანიჭებს უფლებას თავისუფლად განკარგონ თავიანთი მატერიალური და საპროცესო უფლებები, კერძოდ, ამავე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მხარეები იწყებენ საქმის წარმოებას სასამართლოში ამ კოდექსში ჩამოყალიბებული წესების შესაბამისად, სარჩელის ან განცხადების შეტანის გზით. ისინი განსაზღვრავენ დავის საგანს და თვითონვე იღებენ გადაწყვეტილებას სარჩელის შეტანის შესახებ. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით, მოსარჩელეს შეუძლია უარი თქვას სარჩელზე, ხოლო მოპასუხეს - ცნოს სარჩელი. ამდენად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოპასუხის მიერ სარჩელის ცნობა მისაღებია, იგი კანონიერ საპროცესო-სამართლებრივ საფუძველზეა დამყარებული, რამდენადაც მისი პოზიცია გამომდინარეობს სამოქალაქო და ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში აღიარებული ერთ-ერთი მთავარი პრინციპიდან - დისპოზიციურობიდან.

ყოველივე ზემოაღნიშნულ—იდან გამომდინარე, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სარჩელი საფუძვლიანია, იგი უნდა დაკმაყოფილდეს და მოპასუხე დი-----რიას სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს 356.85 ლარის გადახდა.

7.საპროცესო ხარჯები

7.1. საქართველოს ადმინისტრაციუ—ი საპროცესო კოდექსის მე-9 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სახელმწიფო ბაჟი არ გადაიხდება სახელმწიფო სოციალური დაცვის საკითხთან დაკავშირებით აღძრუ— სარჩელზე. შესაბამისად, დი-----რია უნდა გათავისუფლდეს სასამართლო ხარჯების გადახდისგან.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციუ—ი საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილით, მე-9, მე-12 მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3, მე-8, 131-ე, 208-ე, 243-244-ე, 248-ე, 249-ე, 257-ე, 364-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

- 1.მოსარჩელე საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სარჩელი დაკმაყოფილდეს;**
- 2.მოპასუხე დი-----რიას სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ დაეკისროს ხელფასის სახით უკანონოდ მიღებუ—ი თანხის – 356.85 ლარის ანაზღაურება;**
- 3.მხარეები გათავისუფლებუ—ი არიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან;**
- 4.გადაწყვეტილება შეიძლება სააპელაციო წესით გასაჩივრდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციუ— საქმეთა პალატაში (მისამართი: ქ. ქუთაისი, ნიუპორტის ქ. №32), დასაბუთებუ—ი გადაწყვეტილების მხარისათვის ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, წალენჯიხის მაგისტრატი სასამართლოს (ქ. წალენჯიხა თამარ მეფის ქ. №11) მეშვეობით.**

მოსამართლე:

მანუჩარ ცაცუა